

Foto's: Lido Lovink

De Kavelbode

Jaargang 29 nr. 1, april 2012

In dit blad:

- Redactioneel
- Gedicht van de maand
- Koffiepraatje
- De bonte specht
- Interview met Dick Harte, kavel 10
- Culinair genieten
- Schoffelperikelen door Hans
- De Rijswijkse politiek legt uit
- Schatten in mijn tuin
- Nieuws van de secretaris
- Van de voorzitter

Blad voor de leden van Recreatiepark DE SCHOFFEL

Van de redactie

Het jaar 2012 is in veel opzichten een spannend jaar. Als het goed is, horen we uiterlijk in juni hoe de Raad van State denkt over het protest dat het bestuur van De Schoffel heeft ingediend. Naast drie bestuursleden is er een groep actieve Schoffelaars die meedenkt over de gesprekken met B&W van Rijswijk. Het aanbod voor vervangende grond dat in 2011 is gedaan, was van een zodanig onbevredigend niveau dat bespreking over welk plan dan ook even de ijskast inging. De vergadering op 26 maart verliep verhoudingsgewijs rustig. Veel nieuws was er niet, we moeten eerst afwachten of de groenbestemming van onze gronden afgehaald wordt en een Wet Voorkeursrecht Gemeenten van kracht wordt.

In deze Kavelbode leest u hoe twee woordvoerders van politieke partijen over de toekomst denken. Diverse vaste redactieleden schreven voor u stukjes. Met trots kunnen we zeggen dat De Kavelbode meer dan ooit een blad met inhoud is. Mocht u zelf eens een stukje in willen dienen, dan kunt u dit doen door het in de brievenbus op kavel 117 te doen of op te sturen naar theo@lidolovink.nl.

Wij zullen u in de eerstvolgende Kavelbode vragen of een digitale versie van De Kavelbode het gedrukte exemplaar kan vervangen. Bij het rondbrengen van dit ledenblad komen we nogal eens langs brievenbussen die niet leeggehaald worden. Zonde van de Kavelbodes die daar onaangeroerd in blijven liggen. En schande van de niet gelezen briefjes van de tuincommissie die signaleerde dat ook het tuinonderhoud te wensen overlaat. Digitale Kavelbodes zijn sneller rondgebracht en kosten verhoudingsgewijs minder geld. Maar schroom niet aan te geven dat u toch liever iets in uw handen wilt hebben. Want we horen vaak van leden hoe heerlijk het is om in de lome middaguren met een bakkie leut eens door te nemen wat De Kavelbode aan informatie biedt. We hopen op een goed jaar, goed voor onze vereniging, goed voor de tuin en de planten, maar ook een heel inspirerend jaar voor de redactie van deze Kavelbode.

Van de voorzitter

door Gerard Daamen

De ALV zit er alweer op, waarbij eigenlijk ook meteen het startschot voor een nieuw tuinseizoen is gegeven. Er waren voldoende leden (inclusief machtigingen) om de vergadering te houden, maar eigenlijk viel de opkomst een beetje tegen. Dat is toch wel jammer. Mogelijk dat de agenda van deze vergadering hiertoe aanleiding heeft gegeven, want daar stonden niet echt schokkende punten op. Zoals ook al tijdens de ALV gememoreerd, valt er over het voortbestaan van De

Sociale contacten

'Zijn aan de negen jaar recreëren sociale contacten over gehouden?' vraag ik hem.

Dick: *"Iedereen is hier welkom en intussen ken ik diverse mensen waar ik een praatje mee maak. Ik vind dat contacten spontaan moeten ontstaan, want contacten die gezocht worden lopen vaak op een teleurstelling uit. Mijn vrouw is zeker geïnteresseerd in de tuin, maar heeft daarnaast veel andere zaken die haar belangstelling hebben. Tussen onze interessegebieden proberen we een gezond evenwicht te vinden."*

De toekomst van De Schoffel

"Wat de toekomst van De Schoffel aangaat kan ik alleen zeggen dat dit voor alle leden onzeker is. Wel zeker is dat de gemeente geld nodig heeft en op een goedkope manier aan grond wil komen. Er zal nog wel menig spelletje gespeeld worden om de grond in handen te krijgen. We moeten nog maar eens zien of er in de huidige situatie wel voldoende belangstelling voor nog meer huizen is. Als voorspellingen uitkomen, gaat iedereen er in de komende jaren op achteruit en daarom schat ik in dat we over vijf jaar nog wel op deze plek zitten."

Buiten genieten

Dick houdt ervan om de natuur in te gaan. Daarom zocht hij jaren terug al een plekje – anders dan zijn flatbalkonnetje- waar hij bij stralend weer van de natuur kon genieten. Strand, duinen en bossen werden aangedaan, maar echt rust vond hij pas na aankoop van een stacaravan in Chaam, bij de Nederlands-Belgische grens. Een eigen heerlijk plekje in de natuur was gevonden. Echter, na verloop van tijd vond hij de verhouding tussen reis- en verblijftijd te groot worden en ging de glans van de stacaravan er een beetje af. Uiteindelijk werd deze verkocht.

Tuin in eigen omgeving

Door de keuze zijn woning te verkopen en te gaan huren deed zich een mogelijkheid voor om een tuin dicht bij huis te kopen. Anders dan een auto is de aankoop van een tuin wél een waardevaste investering.

Voordat Dick Harte chauffeur bij de Koninklijke Luchtmacht werd, was hij kastransporteur en zag hij vanuit de auto de opbouw van het tuinencomplex 'De Schoffel' aan de Lange Kleiweg in Rijswijk. Op zoek naar een eigen plekje werd het complex, waar vroeger aan werd voorbij gereden, nu bezocht. Er stonden op dat moment - we hebben het over het jaar 2003 - zes perceel-lidmaatschappen te koop.

Dick: *“De koop van een dubbel perceel lokt me niet om de doodeenvoudige reden dat er meer onderhoud aan vastzit dan aan een enkel kavel. Zeker in de jaren dat ik bij de luchtmacht werkte, had ik niet de luxe van veel vrije tijd.”* Kavel nr. 10 langs de spoorlijn won het vanwege de prijs/kwaliteitsverhouding en de koop werd gesloten. De tuin was prima onderhouden; alleen naar de smaak van de nieuwe eigenaars was er teveel gazon en te weinig struikgewas en bloemen. Uiteraard is daar verandering in gekomen. *“Aan het huisje en de glazen kas hoeft de verder niet veel veranderd te worden,”* voegt Dick nog toe.

Recreatief genieten

Op mijn vraag tot welk type Schoffelaar Dick zich rekent komt zonder aarzelen het antwoord: *“Recreant!”*

Dick: *“Ik voel me uitstekend thuis bij de benaming in het briefhoofd van de vereniging, luidende – Vereniging tot exploitatie van het recreatiepark De Schoffel. Mijn vrouw en ik komen naar de tuin om lekker in een stoel te zitten met een kop koffie en te genieten van de rust en van de natuur. Natuurlijk hoort daar wel wat schoffelen en snoeien bij, maar dat is voor ons niet de hoofdzaak. Een ander belangrijk aspect van in een tuin zijn is dat je, terwijl je zo bezig bent, je hoofd leeg kunt maken van alle zaken die gewild of ongewild beslag op je leggen. Mijn grootouders hadden weliswaar een tuinderij in de buurt van Amsterdam, maar dat alles is verkocht. Ik kan niet zeggen dat ik aan die erfenis groene vingers heb overgehouden.”*

Schoffel op de huidige locatie nog steeds niets meer te melden dan dat we moeten afwachten wat ons beroep bij de Raad van State oplevert. De verwachting is dat ergens eind mei begin juni deze uitspraak komt.

Graag wil ik namens 'de werkbeurtbegeleiders' uw aandacht vragen voor het volgende: het aantal werkbeurten per jaar is flink uitgebreid en dan niet gericht op de persoon maar op het aantal. Er worden nu meer werkbeurten gedraaid met minder mensen. Dit houdt in dat u niet vaker een werkbeurt moet draaien, maar dat er nu eens in de twee weken een werkbeurt is. Helaas gebeurt het dat er op het laatste moment - zelfs op de dag van de werkbeurt zelf! - door de mensen wordt afgebeld. Dit geeft natuurlijk grote problemen voor het uitvoeren van de werkbeurten op die dag. **Wanneer u niet op een werkbeurt kunt komen, is het de bedoeling dat u zelf tijdig - d.m.v. ruilen met een ander lid! – ervoor zorgt dat er voldoende mensen aanwezig zijn.** Zie daarvoor het werkbeurtrooster. Stemt u dit dan ook af met de werkbeurtbegeleiders zodat zij rekening kunnen houden met de te verdelen werkzaamheden. Rest mij u allen namens het bestuur weer een bijzonder goed tuinseizoen te wensen!

Schatten in mijn tuin

Een vervolghet verhaal in vijf delen door Johan Herder

Eindelijk kan Robin het oude terras met die grote grindtegels opruimen. Een klein graafmachientje van de firma A.H. Vrij groenverzorging doet het grove werk. Met de hand zou hij daar veel te lang over doen. De prachtige kleine waalsteentjes liggen te wachten om straks in mooie patronen het terras rond het huisje te vormen.

Toen hij drie jaar geleden de tuin overnam, was zijn eerste idee om iets aan dat oude vervallen terras te doen. Maar het groen had voorrang en vroeg veel aandacht. Het voordeel van een lange tuin was de mogelijkheid om meerdere plekjes te creëren waar het goed vertoeven was. Hij wisselde bloemenstroken af met groentenperkjes, waardoor de tuin niet alleen elke seizoen kleur had maar ook voor groente en kruiden zorgde. Het grootste deel van de dag had de zon vrij spel in zijn tuin - alleen de grote conifeer naast het huisje had hij al die jaren laten staan. In de zomer gaf dat heerlijk schaduw op het terras waar zijn vrouw Betty graag in die schaduw een boek zat te lezen. Ze kon dan tegelijkertijd goed oog houden op de tweeling Allain en Robin die zich uitleefden in de zandbak. Maar nu het terras opnieuw aangelegd moest worden, stond de conifeerboom in de weg. De lange en diepe boomwortels moeten weggegraven worden. Hij heeft Betty moeten beloven wél weer een boompje te planten die opnieuw voor schaduw

kan zorgen. Zijn gedachte is om voor de conifeer in de plaats een mooie jonge berk te plaatsen. Die geeft schaduw in de zomer zonder dat het bladerdak alle licht afschermt. Robin houdt van berken. Al als kind vond hij de rij berkenbomen rond de boerderij waar hij geboren was al prachtig. De prachtige witte gebarsten stammen stonden voor thuiskomen. Jeugdsentiment vertaald naar zijn kleine paradijsje op De Schoffel. Hij genoot van het vooruitzicht, terwijl hij zag hoe de medewerkers van A.H. Vrij de grote conifeer kapt en de wortels voorzichtig verwijderden. Door de jaren heen waren ze diep en dieper de grond ingegaan om van daaruit de levenssappen omhoog te stuwen. ‘Het is maar goed dat ik een halve kuub wit zand heb laten komen om dat gat te dichten,’ zei Robin tegen zijn vrouw. Ja, planning kon je wel aan hem overlaten, daar was hij goed in.

Toen het grootste deel van de wortels verwijderd was, bood hij de werkmannen een kopje koffie aan. Deze mannen maakten heel wat mee. De anecdotes die ze aanhaalden, waren soms grappig maar af en toe ook hemeltemgend. Vooral als vergunningen niet rond waren of controleurs te pas en te onpas met regeltjes aan kwamen zetten waar nu n t niet op gerekend was. Maar ze hielden de moed erin. Beiden deden hun werk met veel plezier. Na de koffie vroeg Robin of hij kon helpen de laatste wortels uit te graven, zodat het witte zand gestort kon worden. Die hulp wezen de A.H. Vrij-mensen niet af. Samen doken ze in het gat. Ze trokken wortels los, groeven hier en daar een stam uit of haalden oud puin weg dat schijnbaar daar was gestort om er vanaf te zijn.

Plotseling leek het of de grond onder Robin in beweging kwam, alsof de aarde werd weg gezogen. Hij moest zich stevig vasthouden, anders was hij misschien meegezogen de diepte in. Er gaapte een gat van meer dan een meter breed waarin alle zand verdwenen was. Nadat de aarde weer tot rust gekomen was, bogen drie mannenhoofden zich over het gat en staarden in de diepte. Beneden hen werd een stenen rand zichtbaar die zicht gaf op een donkere diepte.

(wordt vervolgd)

‘Ik voel me vooral een recreant’

Interview met Dick Harte door Frits Benschop

Prinses Maxima deed niet zo lang geleden de uitspraak: “De Nederlander bestaat niet.” In variatie op deze uitspraak zou je kunnen zeggen dat De Schoffelaar ook niet bestaat. Maar gesteld kan worden dat ‘een Schoffelaar’ op zijn tijd buiten wil zijn en vooral van de rust wil genieten. Zo’n Schoffelaar ontmoeten we vandaag, in zijn fraaie stenen huisje aan de rand van het tuincomplex “De Schoffel” voeren we een gesprek met Dick Harte.

Even voorstellen

Dick Harte is getrouwd met Ruth Saturno, afkomstig uit de Filipijnen, maar al 25 jaar woonachtig in Nederland. Dick is 35 jaar directiechauffeur bij het hoofdkantoor van de Koninklijke Luchtmacht geweest. Tijdens Dick’s lange dienstverband zijn talrijke tochten met officieren, veelal generaals, naar binnen- en buitenland gemaakt en dat betekende lange tot zeer lange werkdagen. Hoofdofficiers zijn *workaholics*, ze eisen veel van zich zelf maar ook van hun medewerkers. Je kunt eenvoudig niet met zekerheid zeggen ‘ik ga vanavond iets doen’, want er is altijd kans om klaar te moeten staan voor een rit. Enkele jaren geleden is het hoofdkantoor van de Haagse Binckhorst naar Breda verplaatst. Dat betekende dat Dick van toen af dagelijks om 5 uur op moest staan. Hij ervaarde dit als slopend. Toen de mogelijkheid zich voordeed om op 57 jarige leeftijd vervroegd met pensioen te gaan, maakte hij daar dankbaar gebruik van.

hebben ons gekozen om te besturen en wij denken dat het belangrijk is voor de ontwikkelingen van Rijswijk om het bebouwingsplan door te zetten. Het dient veel grotere ontwikkelingen waar we als stad voor staan en ik vind dat van een heel ander belang dan dat van De Schoffel-leden.”

“Hou me ten goede - er moet mijns inziens wel een alternatief zijn voor mensen die door willen met hun volkstuin. Maar binnen de Raad moeten we de gemeenschappelijke belangen bespreken. Alle partijen die zich in de Raad zo hard maken voor jullie, hebben ondertussen wel gestemd vóór de bouwplannen. Nee zeggen terwijl je weet dat het doorgaat en dan mooi weer spelen, dat vind ik niet eerlijk,” zegt ze met felle stem.

Het bureau dat alle stedenbouwkundige schetsen voor RijswijkBuiten maakt, heeft in het begin meerdere schetsen gemaakt. In een van die schetsen worden volkstuinen rondom de wijk gelegd. Wij, als PvdA, waren daar toen best van gecharmeerd. Maar verder was er niemand vóór, voor zover ik me kan herinneren - ik geloof jullie voorzitter ook niet. De gedachte van de PvdA is dat binnen een woonwijk prima aan volkstuinderij kan worden gedaan. Maar nogmaals, dit plan is weggehoond en weggelachen. Het zou conflicterend zijn met belangen. Gezegd werd dat het zulke verschillende dingen zijn en dat die niet te combineren vallen aan de rand van een woonwijk. Ik zou nog steeds voor een integratie van die twee zijn. Maar goed, het plan ging van tafel en de situatie is zoals die nu is.”

“Wij vonden overigens dat jullie gecompenseerd moesten worden. In de Raad zaten mensen die helemaal niet na wilden denken over welke compensatie dan ook. Ik was heel erg blij dat Onafhankelijk Rijswijk een motie inbracht, want daardoor staan jullie nog wel voortdurend op de agenda. Op mijn verzoek heeft onze toenmalige woordvoerder in de Raad, Leendert Verzeijden, een voorstel gedaan om niet in afwachting van bebouwing De Schoffelterreinen alvast kaal te maken. Dat voorstel is niet aangenomen. Mijn idee was, laat ze zolang mogelijk zitten tot je echt gaat bouwen.”

Op mijn vraag of Yvonne weet wanneer er gebouwd gaat worden, is ze stellig: “Waar ik me aan vasthoud, is dat in 2013 de eerste paal de grond in gaat.” Ik schrik van het antwoord en zeg dat dit toch nog niet voor het Schoffelterrein aan de Lange Kleiweg geldt? “Dat durf ik niet te zeggen,” zegt Yvonne, “maar de tekenen voor het doorgaan van de bouwplannen zijn gunstig. Het plan RijswijkBuiten lijkt een succes te worden en dus ga ik er vanuit dat een en ander gehaald wordt. Maar mijn mening is gebaseerd op wat ik zo hoor om me heen, maar niet op verder onderzoek hoor!”

Van de secretaris

door Rob te Winkel

De ALV is gehouden, de nodige besluiten zijn genomen, de notulen komen er snel aan. De belangrijkste besluiten? De begroting is goedgekeurd, bestuur en commissies zijn gekozen, er wordt een tegelpad opnieuw gelegd en zo nodig kunnen de sloten uitgebaggerd worden. Verder komt er WiFi op het complex en mag de Tuincommissie stringenter optreden tegen leden met de notoir slecht onderhouden kavels.

Nog meer? Ja natuurlijk. Zodra er verandering komt in de relatie Gemeente Rijswijk - De Schoffel wordt u weer geïnformeerd. Voorlopig is het wachten op een uitspraak van de Raad van State. Die moet vóór 9 juni 2012 bekend zijn.

Een ander besluit is mijn persoonlijke. De Schoffel heeft een nieuwe secretaris nodig. Dit is mijn laatste termijn als bestuurslid. Ik vind het welletjes geweest en wil weer eens onbezorgd kunnen genieten van ons kaveltje en ons complex. De werkbeurten blijf ik natuurlijk wel meedoen. Veel te gezellig!!

Lidmaatschap.

Of het nu door de Rijswijkse plannen komt, door de financiële malaise of een slecht aanbod, feit is dat er in de verkoop van lidmaatschappen nauwelijks vooruitgang zit. Zouden we daar als vereniging niet wat aan moeten doen? Bijvoorbeeld adverteren met een open dag en daarop van onze kant uit informatie verstrekken!? Er staan nu al geruime tijd 9 lidmaatschappen te koop. Maar het mededelingenbord en onze website bereiken kennelijk niet de gewenste kopers. Ik ben ook benieuwd wie van de leden het lidmaatschap eigenlijk binnenkort te koop wil zetten. Ik ben eveneens benieuwd wie tussen nu en 5 jaar hun lidmaatschap te koop wil aanbieden. Puur uit nieuwsgierigheid: dus laat me dat even weten.

Grond en zand.

Via Hans Briedé kregen we de beschikking over grote hopen zwarte grond en zand. Hans laat weten dat alle leden van die hopen kunnen scheppen tegen een tarief van € 2,00 per kruiwagen. De opbrengst komt ten goede aan De Schoffel. Dus scheidt u maar raak en stop de tegenwaarde in een enveloppe in de verenigingsbrievenbus of op bankrekening 34 94 948 t.n.v. Penningmeester De Schoffel te Rijswijk.

Bericht over de voortgang bij Tot Ons Genoegen

door Lido Lovink

Tot Ons Genoegen (TOG) is in gesprek met de gemeente over verplaatsing van de volkstuinten. Ook voor hun tuinvereniging is nog lang niet alles duidelijk. Zij hebben in gesprekken met de gemeente hetzelfde stuk grond aangeboden gekregen als De Schoffel: naast Ons Ideaal en tegenover begraafplaats Eikelenburg. Het blijkt dat de gemeente denkt aan percelen van 200 m². Wat nog niet duidelijk is, is welke voorzieningen men daarbij mag verwachten. Anders dan bij De Schoffel heeft TOG geen riolering en elektriciteit aangelegd op hun huidige complex. Het afsluiten van de volkstuintjes zal in ieder geval in de toekomst voorbij zijn. Net als bij Ons Ideaal zal alles open en vrij toegankelijk zijn. Uit het gesprek met B&W blijkt dat de gemeente denkt aan 120 percelen.

De leden van TOG is gevraagd hoe ze er tegenover staan. Maar eerst wil het bestuur van TOG meer duidelijkheid over voorzieningen op het nieuwe complex en vergoedingen voor leden die niet meegaan.

Schoffelperikelen

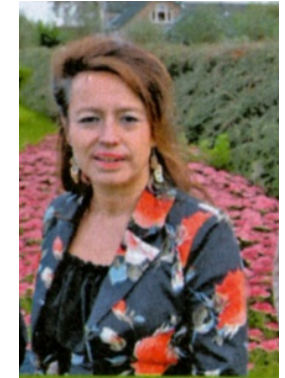
door Hans den Ouden

Op het moment dat ik dit stukje schrijf (2^e Paasdag) is het een druilerige dag. Niet echt weer om naar de Schoffel te gaan. Maar we hebben niets te klagen, want we hebben al een aantal mooie dagen achter de rug. De afgelopen winter was er een die het verdient om er nog even op terug te komen. Half januari leek het wel voorjaar, de sneeuwklonkjes en zelfs al een paar narcissen bloeiden volop. Echter ineens ging het vriezen - en niet zo'n klein beetje ook. Min 13 graden gaf de thermometer aan. Er was zelfs een gerede kans dat er weer een Elfstedentocht zou komen, maar dat ging jammer genoeg niet door. De planten op mijn tuin hebben wel geleden van die strenge vorst. Nog steeds zijn er veel planten met bruine bevroren takken. Volgens mijn vrouw moet ik me daar maar niet zo druk over maken, want ze lopen wel weer uit zegt ze. Dat hoop ik dan maar.

Vorig jaar vertelde ik u over een eend die op onze tuin aan het broeden was en twaalf kleine duckies had uitgebroed. Kennelijk is haar dit broedplekje goed bevallen, want opnieuw zit ze op die plek op haar eieren.

Wat de gemeente Rijswijk betreft is het 'even' rustig. Ons beroepschrift ligt bij de Raad van State en we wachten de uitspraak maar af.

Yvonne Hagenaars (PvdA): 'De eerste paal gaat in 2013 de grond in.'

Yvonne Hagenaars: "Laat me beginnen te zeggen dat ik ervan overtuigd ben dat de 128 leden van De Schoffel ertoe dóen. Jullie leggen gewicht in de schaal. Ik word blij van burgers die betrokken zijn en dat ook laten horen. Misschien, denk ik filosofisch, is het wel zo dat Nederlanders tot het op vier na gelukkigste volk ter wereld behoren omdat ze overal over mogen klagen."

"De acties die Schoffelleden hielden, waren ludiek. Nog steeds zit er in mijn agenda een blaadje met een leuke tekst die jullie rond hebben gedeeld. Wat ik bij jullie acties wél als pijnlijk heb ervaren, is als er lelijke dingen over personen (wethouders) worden gezegd. Dat hoeft niet, het gaat om politiek en niet om die persoon zelf. Maar nogmaals, het is goed om jezelf op de agenda te houden en de middelen daarvoor te gebruiken die in Nederland beschikbaar zijn. En besluiten aanvechten is prima. Het is een spel dat je met elkaar uitspeelt en voor mijn gevoel sta je niet tegenover elkaar. Nee, je hebt elkaar nodig om tot een goed besluit te kunnen komen. Daar word ik in mijn functioneren in de Gemeenteraad ook beter van.'

Op mijn vraag of volkstuinten voor de PvdA een thema zijn waar standpunten over worden ingenomen, moet Yvonne even nadenken. Het kan ook zijn dat ze op dat moment even in een pan moet roeren. Gelukkig pakt ze het gesprek weer snel op en zegt: "In het Rijswijkse verkiezingsprogramma hebben we volkstuinten niet als issue aangekaart. Landelijk echter is het wel een deel van het verkiezingsprogramma. Groen en ruimtelijke invulling van recreatiegroen en volkstuinten in verstedelijkt gebied staat daar wel degelijk op de agenda."

"Zelf ben ik met het fenomeen volkstuinten wel bekend. Familie van mij uit Rotterdam en vriendinnen van mij hadden volkstuinten. De Schoffel is in mijn optiek een traditionele volkstuint. Zelf ben ik op jullie complex geweest om me een indruk te vormen. Ik ken dus echt wel het gevoel van mensen die zo'n tuin bezitten. Ik kan me jullie frustratie, wanhoop en ongeloof maar al te goed invoelen."

"Ik vind het zelf soms wel moeilijk in de politiek om dan toch deze beslissing te nemen. Maar als je een keuze staat, dan moet je je rug recht houden. Jullie

meestal niet tussendoor met ambtenaren. Eens in de zoveel maanden worden we bijgepraat over de plannen.”

Stel nu dat de Raad van State het plan afwijst, wat gebeurt er dan?

“Dat kan ik niet overzien,” zegt Gijs. “Misschien dat het bestemmingsplan dan weer wordt aangepast. Als dat allemaal niet gebeurt, zouden binnen de woonbestemming bijvoorbeeld nog volkstuinen kunnen worden ingetekend. Die mogelijkheid zit al in het huidige bestemmingsplan. In een uitwerkingsplan kun je je dan voorstellen dat De Schoffel blijft liggen en onderdeel van de wijk wordt. Dat hangt van keuzes af die dan aan de orde komen - én van de politieke verhoudingen op dat moment. Tot 2014 heeft De Schoffel de garantie dat er niets gebeurt. In dat jaar zijn er verkiezingen. Daardoor kan alles anders worden. Het kan weer eenzelfde college worden, maar het kan ook zomaar dat het een college wordt met Gemeentebelangen en D66. Gemeentebelangen heeft zich meermalen uitgesproken over het blijven van De Schoffel. Daarin zijn ze heel duidelijk. Ook GroenLinks en SP willen De Schoffel behouden. Nou, dan staat dat wat ons betreft op de agenda bij de collegeonderhandelingen. Een positieve uitspraak van de Raad van State kan al voldoende zijn. Maar anders is misschien zelfs een combinatie van bouwen en behoud van De Schoffel mogelijk. Er moeten ook nog scholen en een sporthal gerealiseerd worden. Tegen De Schoffel aan en langs de Lange Kleiweg, bijvoorbeeld.”

En ontruiming en kaalslag direct na 2014, is dat ook mogelijk?

“Weet ik niet,” zegt Gijs. “Kijk, we zitten nog zover af van de precieze invulling en dat is nu nog helemaal niet aan de orde. Ik denk niet dat iemand dat weet, eerlijk gezegd. Momenteel wordt Sion, plukje voor plukje, bebouwd. Daarna ‘t Haantje. De Schoffel zit in het allerlaatste stuk. Als het aan ons ligt blijft het groen, daar blijf ik voor vechten.”

Verwacht in het Schoffeltheater: witte donsballietjes – want de zwanen broeden weer! (zie pag. 4)

Wat mij nog wel even van het hart moet is de wijze waarop velen van u tot nu toe ‘gevochten’ hebben voor het behoud van onze Schoffel. Ik herinner u nog even aan de TV West-uitzendingen, de manifestatie en informatiedag op 20 augustus jl. Ook waren we in grote getale aanwezig tijdens de forum- en gemeenteraadsvergaderingen. Wat ik, nu ik er weer aan terugdenk, zo teleurstellend vond, was dat er - ondanks onze vele ingediende zienswijzen en het inspreken door de heer Westmaas en vele Schoffelleden, nog geen enkele komma of punt aan het bestemmingsplan veranderd is. Maar ik vind dat we trots op onszelf kunnen zijn, want we hebben ons wel laten zien.

In november 2011 ontving het bestuur nog een brief van de gemeente Rijswijk om te komen praten. Ons antwoord was dat de Schoffel op de huidige locatie wil blijven! Niets nieuws, maar toch goed dat het steeds herhaald wordt.

Ik spreek hierbij de wens uit dat we wat de Schoffel betreft een rustig jaar met veel mooi weer tegemoet gaan en dat we lekker kunnen genieten van onze tuintjes.

Gedicht van de maand

door Beppie

Koning winter.

In de kilte van de ochtend
achter een sluier van wolken
priemen zwakke zonnestralen.

Zij laten de aarde dampend adem halen.

Wind blaast wolken uiteen.

De zon grijpt haar kans.

Glans van ijs vervaagd

winters wit verjaagd

De vorst heeft verloren.

Koning winter druipt langzaam af

Droeg kort zijn witte kroon.

De natuur heeft weer een groen patroon.

Tijd voor koffie en koek met Theo

door Theo Kok

In de wintermaanden kom ik er pas goed achter hoe verslavend het hebben van een tuin voor mij werkt. In de herfst valt het mee - je gaat wel, je gaat niet, afhankelijk van het werk dat gedaan moet worden. In de winter is het een ander verhaal, dan houdt het weer me soms tegen om erheen te gaan. Maar ik word dan ongewild onrustig van het thuiszitten en ondanks de regen, hagel, sneeuw of vrieskou besluit ik uiteindelijk toch te gaan.

Bij De Schoffel aangekomen, ontsluit ik het hek en gluur meteen al naar de parkeerplaats om te zien of er auto's staan. Vandaag blijkt dat ik de enige bezoeker ben. Op drie hanen na - waarvoor ik bij De Zwarte Vogel vijf kilo gemengd kippenvoer heb gekocht. De hanen zijn daar heel blij mee. Ik ben niet de enige ben die onze beestjes voert, want ze zien er doorvoed en gezond uit. Al hebben ze inmiddels wel een beetje bevroren puntjes aan hun hanenkam.

Twee van de drie 'parkeerwachten'

Foto: Lido Lovink

Op mijn eigen tuin aangekomen voelt het in het huisje wel heel erg koud aan, dus snel de oliekachel aangestoken. Het eerste uur maar een paar bekertjes koffie wegwerken om op temperatuur te blijven. Als dat allemaal gelukt is, wordt het behaaglijk in mijn stulpje en ben ik zover dat ik de meegebrachte vetbollen en de netjes pinda's buiten kan gaan ophangen. Snel weer naar binnen en nu maar wachten op de dingen die komen gaan.

En ja hoor, de eerste koolmeesjes hebben binnen *no-time* de bollen zien hangen en beginnen aan hun maaltijd. De een jaagt de ander weg om ook zijn of haar portie te eten. Dan komt er een groep van zes staartmezen. Hoe ze het voor elkaar krijgen weet ik niet, maar ze zien kans om zich met z'n zessen tegelijk aan

liggen, dat gaat wringen. Wij zeiden: compenseer hen met een nieuwe plek rondom De Schoffel."

Even is het stil en dan gaat Gijs met felle stem verder. "Ons voorstel werd afgewezen en in plaats daarvan sloot de coalitie de gelederen en nam juist het tegenovergestelde voorstel aan: geen groenbestemming meer.

De Provincie heeft in de vorige ronde al laten zien dat de bestemming 'groen' uit de Provinciale Structuurvisie zomaar niet van de kaart kan worden geveegd." De compensatievoorstellen die B&W hebben gedaan slaan nergens op, volgens Gijs. 'Zelfs een strookje groen op de Beatrixlaan of langs het bedrijventerrein zou ineens als compensatie kunnen dienen!' zegt hij gnuiwend.

Gijs begreep door zijn bezoek aan de tuin van Lieneke en Dick Wardenaar beter hoe waardevol een volkstuin voor mensen is. "Voor een stedelijk gebied begrijp ik de waarde en zelfs in zekere zin de noodzaak om kwaliteit van leven te bevorderen door het hebben van een volkstuin. Momenteel zie je in steden als Den Haag dat tussen woningen gemeenschapstuinen aangelegd worden. Een prima ontwikkeling. Het verbindt mensen en geeft mogelijkheden tot contact. Dus ook daar zie ik mogelijkheden voor volkstuinen om onderdeel van een wijk te worden."

Het argument dat B&W in de raadsvergadering gebruikten dat Rijswijk meer volkstuinen zou hebben dan andere gemeenten, spreekt Gijs totaal niet aan. Hij zegt: "Volkstuinen in heel Nederland worden steeds geringer in aantal. Dat is al jarenlang zo en in Den Haag idem dito. Als we er hier in Rijswijk dan al meer hebben dan elders, dan zou ik tegen B&W zeggen: koester dat dan! Wees er blij mee en houd het zo."

Op mijn vraag of De Schoffel zich voldoende heeft laten horen, komt een kort antwoord: "Prima!". De bijdrage van Rob te Winkel en anderen is zeer adequaat geweest, volgens Gijs. Hij benadrukt hoe belangrijk het is dat De Schoffel in beroep is gegaan bij de Raad van State. De redenen die wij aanvoeren noemt hij sterk en terzake doende. Ook de acties waren goed en op niveau. Niet tegen personen gericht, maar tegen standpunten. "Ik heb daar geen wanklank over vernomen en jullie hebben werkelijk elke mogelijkheid te baat genomen, prima." Toch, zeg ik, hebben mensen vaak het idee dat het niet uitmaakt. Dat B&W en zelfs een raad niet luistert. "Misschien hebben ze daar wel gelijk in," zegt Gijs. "Ook het college wordt bijgepraat door de ambtenaren en daarmee gaan ze naar de gemeenteraad toe. Planologische zaken zijn heel complex. Die worden door deskundigen voorbereid. De gemeenteraad krijgt te horen 'dit zijn de plannen' en dan kunnen we vragen stellen - meer is het vaak niet. Raadsleden spreken

Rijswijkse politieke partijen over RijswijkBuiten

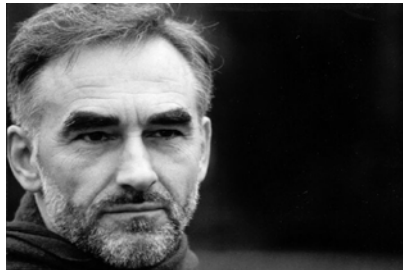
door Theo Brill

Het besluit is genomen, de kogel is door de kerk. In Rijswijk-Zuid wil het gemeentebestuur bouwen. De wijk RijswijkBuiten zal tussen nu en pakweg 15 jaar gebouwd worden. De Schoffel heeft protest aangetekend en is in beroep gegaan bij de Raad van State om het besluit alsnog ongedaan te maken. Hoewel wij hopen dat dit soelaas biedt, is er toch ook de angst te verliezen. En wat dan? Dan is het over en moeten we weg van de huidige locatie. Of toch niet?

Hoe denkt de Rijswijkse politiek er op dit moment over? Leeft het wel en wee van De Schoffel nog bij hen? In de komende vier edities van De Kavelbode vragen we dat aan de Rijswijkse politieke partijen. Per keer een voorstemmer en een tegenstemmer van de plannen om De Schoffel te laten verplaatsen of verdwijnen. Het spits wordt afgebeten door Gijs Verheij van D66 en Yvonne Hagenars van de PvdA.

Gijs Verheij (D66): 'Misschien zit er in 2014 wel een heel ander college.'

Gijs Verheij: "Mijn partij heeft een duidelijk standpunt, De Schoffel moet blijven op de plek waar ze zit! Weet je, voordat in december 2007 de Wet Voorkeursrecht Gemeenten op het terrein van De Schoffel werd toegepast, stonden de volkstuinten helemaal niet op onze agenda. Ik kan me tenminste niet herinneren dat we überhaupt al een standpunt hadden ten aanzien van volkstuinten. Dat veranderde snel toen het bestemmingsplan van B&W werd voorgelegd. Al bij de eerste behandeling in februari 2008 vroegen we of er niet om De Schoffel heen gebouwd kon worden. Ons standpunt is en was dat groen zoveel mogelijk beschermd moet worden en dat dit ook kan! In de gemeenteraadsvergadering van juni 2008 vroegen we in de raadsvergadering aan B&W om onderzoek te doen naar de mogelijkheid om het bouwen van de woonwijk pas te laten plaatsvinden ten zuiden van De Schoffel. We opperden het idee meerdere volkstuinten te combineren. 'Tot Ons Genoegen' komt midden in een woonwijk te

de vetbol vast te klampen en te eten. Nooit eerder heb ik zo'n kluitje vogeltjes op een kluitje aan een vetbol zien hangen.

Op het netje pinda's komt een ringbandparkiet af. Deze groene doerak ziet kans om in enkele seconden het pindanetje naar de gossiemijs te helpen zodat de pinda's op de grond liggen. Maar dan blijkt dat dit een vredelievende actie is, want op de grond zitten ook weer vogeltjes te wachten op de gevallen kruimels.

Enkele dagen later kwam ik weer eens op de tuin. Het was een dag volgend op een nacht waarin het behoorlijk gesneeuwd had. Lopend van de parkeerplaats naar de tuin, gaf de schitterend besneeuwde ondergrond zo'n apart knisperend en krakend geluid onder mijn voeten dat uitsluitend te horen is als je door de verse sneeuw loopt. Genietend van de omgeving kwam ik bij onze tuin aan, deed het hekje open en zag op het pad sporen die naar het huisje liepen. Duidelijk was dat het hier ging om een grote diversiteit aan afdrukken van vogelpootjes.

Snel hing ik de vetbollen en de pindanetjes weer op en stak de oliekachel aan, zette koffie en wachtte op de dingen die zouden gaan gebeuren. En ja hoor, heel snel al met koffie in mijn hand naar buiten kijkend kondigde zich het onverwacht bezoek aan in de vorm van een Vlaamse gaai, spreeuwen, mussen, winterkoninkjes en nog veel meer vogels. Op een bepaald moment heb ik een vogelboek er bijgenomen om een aantal soorten te determineren. In de winter blijkt pas dat er veel vogels zijn die je anders niet al te vaak ziet.

De dagen op de tuin vliegen ook 's winters letterlijk om. Want terwijl ik zo doende was, keek ik eens op mijn horloge en schrok van de tijd die was verstreken. Het was inmiddels al half vier, dus hoogste tijd om huiswaarts te gaan.

En zo rijgen de winterdagen zich aaneen met een schat aan ervaring door het drukke vogelbezoek. Ze kleuren mijn winterdagen, ook al is mijn blik wel altijd op het voorjaar gericht. Ik ben dan ook zeker weer blij met deze eerste Kavelbode, want hoera het is weer zover: de lente!

Een spechtenwerkplaats

door Ralf Ambrosius

De appelboom aan de slootkant bij Theo Kok (tuin 115) is tot spechtensmidse uitgeroepen. De bonte specht heeft een opening uitgehakt waarin hij (of zij) de dennenappels vastzet. Vervolgens worden de zaden eruit gepeuterd. Als de inhoud eruit is, wordt de leeggegeten dennenappel eruit gegooid en zo zie je vaak tientallen restappels op de grond eronder liggen. Op internet las ik dat één specht soms wel 57 'werkplaatsen' heeft. Het schijnt dat de bonte specht (zie foto op voorblad) voor elke soort dennenappel een aparte smidse maakt. Zo zie je de ene keer een verzameling van dennenkegels van de grove den, onder een andere

boom ligt een hoop kegels van een douglasspar en weer ergens anders vind je vruchten van een zwarte den, enz.

Het geluid dat de bonte specht maakt is duidelijk herkenbaar: stevige, vlugge roffels van 12 tot 16 slagen. Zowel mannetjes als vrouwtjes doen dit, dus daaraan zul je ze dus niet herkennen. Wel aan hun uiterlijk, want het mannetje heeft op zijn kop een rood, zogenaamd 'kardinaalspetje'. Hoewel vrouwtjes dat bij de geboorte ook hebben, verliezen ze dit kleuronderdeel.

Zijn korte, krachtige "tsjik"-roep hoor je tamelijk ver. Om het geluid goed te laten weerklinken kiest een bonte specht reso-nerende takken of boomstammen om het geroffel te laten horen. Als een mannetje en vrouwtje elkaar wel zien zitten, volgt er baltsgedrag. Beiden schudden eerst met hun koppen naar elkaar om hun sekse kenbaar te maken en dan achtervolgt het mannetje het wijfje met een spiraalvormige vlucht rond de takken. Beide vliegen ook met een speciale "beverage" vleugelslag van boom naar boom. Zo kunnen

ze lange tijd bezig zijn met het elkaar achtervolgen.

Wordt het een 'huwelijk', dan gaat het mannetje een hol uithakken. Vrouwtjes zien erop toe of het goed en netjes gebeurt, maar steken maar sporadisch een 'poot' uit. Zo'n hol heeft een diepte van ongeveer 30 cm en is 15 cm breed. Als het klaar is zal 'mevrouw' de boel inspecteren en met spaanders verder bekleden. Dan legt ze maximaal 7 glanzend witte eieren die na 12 tot 16 dagen broeden uitkomen. Nu begint het grote voederdiner dat pa en ma samen uitvoeren. Na ongeveer 22 dagen zijn de jongen groot genoeg om het nest te verlaten. Buiten het nest worden ze nog één tot twee weken gevoed door de ouders, maar daarna is de pret voorbij en moeten ze zelfstandig zijn. In die weken zijn ze wel een gemakkelijke prooi voor sperwers die het jonge spechtje als maaltijdonderdeel zien voor hun eigen kroost. Overigens grijpt een bonte specht bij weinig voedsel ook jonge meesjes om aan haar jonkies te voeren.

De bonte specht gaat altijd precies op tijd slapen. Dat wil zeggen dat er evenveel tijd zit tussen het slapengaan en de zonsondergang. Het ritme beweegt mee met die seizoenen. Hij slaapt in zijn holletje net onder het invlieggat. Daar klemt hij zich vast en steekt zijn koppie onder zijn vleugels en slaapt. In de ochtend wordt eerst heel goed gekeken of er geen gevaar is voor hij uitvliegt. Dat uitvliegen gaat dan weer met veel kabaal vergezeld, zodat de hele buurt weet dat meneer of mevrouw specht wakker is.

Culinair genieten

Vegetarische pastasalade voor 4 personen door Hetty Coene

Pastasalade met brie en walnoten (bereidingstijd ± 20 minuten)

Hiervoor hebt u de volgende ingrediënten nodig: 300 g volkoren penne rigate (zak 500 g AH Biologisch), 1 pakje roombrie (220 g), 1 krop ijsbergsla, 2 (rode) uien, 1 bosje radijsjes, 1 zakje gepelde walnoten (55 g), 4 eetlepels azijn, 8 eetlepels mayonaise, 2 eetlepels mosterd en 75 gram veldsla.

Begin door de penne volgens gebruiksaanwijzing te koken, af te gieten en met koud water af te spoelen. Snijd ondertussen de brie in stukjes. Haal van de ijsbergsla 4 mooie bladeren af en leg ze apart. De rest van de sla in repen snijden. Vervolgens de uien pellen en in reepjes snijden. De radijsjes schoonmaken en in vieren snijden. De walnoten grof hakken.

Nu de penne, slareepjes, ui, veldsla, radijs, stukjes brie en walnoten mengen.

Met zout en peper op smaak brengen.

In een schaaltje de azijn, mayonaise en mosterd goed mengen en voorzichtig door de pastasalade scheppen.

Leg de 6 grote slabladeren in een schaal en schep de salade erin.

Eet smakelijk!

Ook witte vlekjes in het gras bij de sloot gezien? Iemand heeft daar blijkbaar twee tamme konijntjes neergezet, ze zijn voor niemand bang. En om hen heen hebben ze gras en water genoeg!